

Ministerstwo Sprawiedliwości

Sekretarz Stanu
Arkadiusz Myrcha

BK-VII.0520.172.2026
Warszawa, 13 kwietnia 2026 r.

Pan

Włodzimierz Czarzasty

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

uprzejmie przekazuję odpowiedź na interpelację nr **15813** Pań Posłanek Moniki Rosy, Jolanty Niezgodzkiej, Doroty Łobody i Alicji Łepkowskiej-Gołaś *w sprawie odpowiedzialności karnej za rozpowszechnianie w Internecie nagrań dokumentujących zabójstwo.*

Ad 1 i 3

Poniższe informacje przygotowała Prokuratura Krajowa, zgodnie z właściwością.

Prokuratura Krajowa nie monitoruje spraw kategorii pozostającej w zainteresowaniu Pań Posłanek. Informacji, o których mowa w pytaniu nie można również wygenerować z ogólnopolskiego systemu teleinformatycznego „PROK-SYS”, albowiem wymagałoby to przetworzenia danych opisowych, których wprowadzenie do tego systemu nie jest obligatoryjne. Z kolei udzielenie odpowiedzi na pytanie czy w praktyce prokuratorskiej w odniesieniu do czynu polegającego na rozpowszechnianiu w Internecie nagrania dokumentującego zabójstwo lub inne najpoważniejsze przestępstwa, rozważane są kwalifikacje prawne wskazane w interpelacji wymagałoby przeprowadzenia badań akt postępowań przygotowawczych prowadzonych przez wszystkie powszechne jednostki organizacyjne prokuratury w kraju.

Ad 2 i 4

Obecny stan prawny potencjalnie pozwala na kwalifikowanie zachowań polegających na rozpowszechnianiu materiałów przedstawiających akt zabójstwa, jako czynów zabronionych, ale jest to uzależnione od dodatkowych elementów, w tym: kontekstu publikacji, celu sprawcy oraz charakteru samego nagrania. W zależności od konkretnego stanu faktycznego można, więc ewentualnie przyjąć kwalifikację dotyczącą np.:

- art. 255 § 3 Kodeksu karnego¹ (rozpowszechnianie filmu z zabójstwa, któremu towarzyszy aprobata, komentarz zachęcający lub forma prezentacji sugerująca uznanie dla sprawcy);
- 255a § 1 k.k.² (w sytuacjach, gdy nagranie zabójstwa służy celom propagandowym organizacji terrorystycznych lub ma na celu radykalizację odbiorców);
- 202 § 33 k.k.³ (jeśli materiał przedstawiający zabójstwo łączy akt przemocy z treścią seksualną).

Ad 5 i 6

Ocena skuteczności obecnie obowiązujących przepisów w zakresie przeciwdziałania rozpowszechnianiu treści drastycznych jest dokonywana w ramach szerszych prac legislacyjnych nad uszczelnieniem systemu prawa karnego. Przykładem takich działań jest aktywny udział Ministerstwa Sprawiedliwości w pracach nad projektem dotyczącym kryminalizacji tzw. patostreamingu (druk sejmowy nr 2208)⁴, który to projekt w swoim założeniu ma niwelować istotną część problemów wskazanych w interpelacji.

¹ Art. 255 k.k.:

§ 1. Kto publicznie nawołuje do popełnienia występku lub przestępstwa skarbowego, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. § 2. Kto publicznie nawołuje do popełnienia zbrodni, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3. **§ 3. Kto publicznie pochwała popełnienie przestępstwa, podlega grzywnie do 180 stawek dziennych, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.**

² Art. 255a k.k.:

§ 1. Kto rozpowszechnia lub publicznie prezentuje treści mogące ułatwić popełnienie przestępstwa o charakterze terrorystycznym w zamiarze, aby przestępstwo takie zostało popełnione, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto w celu popełnienia przestępstwa o charakterze terrorystycznym uczestniczy w szkoleniu mogącym umożliwić popełnienie takiego przestępstwa lub samodzielnie zapoznaje się z treściami, o których mowa w § 1.

³ Art. 202 § 3 k.k.:

kto w celu rozpowszechniania produkuje, utrwala lub sprowadza, przechowuje lub posiada albo rozpowszechnia lub prezentuje treści pornograficzne z udziałem małoletniego albo treści pornograficzne związane z prezentowaniem przemocy lub postępowaniem się zwierzęciem, podlega karze pozbawienia wolności od lat 2 do 15.

⁴<https://www.sejm.gov.pl/Sejm10.nsf/PrzebiegProc.xsp?id=1271EDCEAC174ABCC1258D990060CAD1>

Ministerstwo Sprawiedliwości brało również aktywny udział m.in. w pracach nad poselskim projektem ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw w zakresie rozdziału XXV k.k. (znowelizowane przepisy k.k. dotyczące nowej definicji zgwałcenia, która zaczęła obowiązywać 13 lutego 2025 r.; ustawa z 28 czerwca 2024 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, Dz.U. z 2024 r. poz. 1228)⁵.

Obecnie Departament Prawa Karnego Ministerstwa Sprawiedliwości prowadzi prace analityczno-koncepcyjne w zakresie rozdziału XXV Kodeksu karnego (Przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajności). Są one związane z potencjalnymi zmianami dotyczącymi możliwości zwiększenia sankcji karnych oraz m.in. wyłączenia przedawnienia wszystkich czynów popełnionych na szkodę małoletnich poniżej lat 15.

W Ministerstwie Sprawiedliwości prowadzone są również prace w obszarze przeciwdziałania tzw. deepfake'om. Obecnie trwa analiza prawno-porównawcza dotycząca ustawodawstw europejskich w zakresie problematyki deepfake. Stanowisko w tej kwestii przygotowuje również Komisja Kodyfikacyjna Prawa Karnego.

Minister Sprawiedliwości 26 marca 2026 roku powołał Zespół do spraw bezpieczeństwa dzieci i młodzieży w świecie cyfrowym. Jego zadaniem jest przygotowanie propozycji regulacji w zakresie zwalczania naruszeń praw dzieci i młodzieży na skutek wytwarzania i rozpowszechniania treści wyprodukowanych z wykorzystaniem sztucznej inteligencji⁶.

Z wyrazami szacunku

Arkadiusz Myrcha

Sekretarz Stanu

/podpisano elektronicznie/

⁵ Przedmiotowa nowelizacja spotkała się z pozytywną oceną w doktrynie prawnokarnej (m.in. Ł. Rosiak, Przestępstwo zgwałcenia – istota zmian w obrębie rozdziału XXV kodeksu karnego, *Wojskowy Przegląd Prawniczy*, 1/2026, s. 46-65; <https://www.gov.pl/web/prokuratura-krajowa/rok-20211>

⁶ <https://www.gov.pl/web/sprawiedliwosc/du-26-085>